

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIPIRODALEMI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁR: Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona. Negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér. Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.</p>	<p>Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos: GLATTSTEIN ADOLF.</p> <p>Főmunkatárs: KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.</p>	<p>ELŐFIZETÉSI PÉNZEK, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér. Hirdetések egyezség szerint.</p>
--	---	---

Kántor választás.

Még alig hangzott el a gyász ének a mely a szécsényi róm. kath. hitközség szeretett kántortanítóját: Bertha Istvánt kísérte útjára, még alighogy bevonáltak a gyászlobogók . . . Az elhunyt nemes alakja felett már csak az emlékezet él.

Már is egybegyűlt a szécsényi róm. kath. hitközség az Úr egyházába, hogy ünnepélyes istentisztelet keretében megtalálja azon férfiut aki hivatalosan arra, — hogy az előd méltó utódja legyen.

Czeiner József, mezőcsáti kántor-tanító nyervén meg a hitközség tagjainak tetszését a pályázók közül, egyhangulag választott meg a szécsényi róm. kath. hitközség kántortanítójának.

Czeiner József nemcsak kellemes hanggal bír, hanem zenetudása képesítésénél fogva — Regensburgban végezte a zene konzervatóriumot — mintegy praedestinálta arra, hogy városunk róm. kath. hívőinek ősrégi templomában az egyházi zene és ének szakavatott vezetőjévé váljék.

Az általános óhajnak teszünk eleget akkor, a midőn e cikk keretében felhívjuk az intéző körök figyelmét ezután is arra, hogy immár elérkezettnek látjuk az időt, hogy városunkban dalkör és egyházi énekkar szer-

vezessék az arra hivatottak bevonásával és ezen dalkör és egyházi énekkar vezetőjéül, a róm. kath. hitközség és a helybeli tantesztület tagjai által Czeiner József kántortanító kéressék fel.

Az ő kiváló zenetudása biztosíték arra, hogy úgy az énekkar mint a dalkör a képzettség magas színvonalán fog állani.

Ez alkalommal szívélyes üdvözlésünket tolmácsoljuk még azon kártársaknak is akik a pályázatban résztvéve, alkalmat nyújtottak városunk közönségének arra, hogy egy magas színvonalon álló pályázat szemtanui lehessenek.

—n.

Szigligeti Ede.

A magyar színműirodalom egykor sokat emlegetett nagy alakját: Szigligeti Edét ünnepelte meg a budapesti Nemzeti Színház és hátszülővárosa: Nagyvárad. A költő születésének századik évfordulója alkalmából voltak ünnepontok, meghantották Cserménit, pedig valamikor Szigligeti Ede írta a Muzsák énekét. Calderoni termékenységgel melódiásan játszott, a tragédiáiról fenségével, a vigjátékíró kaleidoszkopjával, derős világnézetével s a bohózatíró Puck-palcájával.

Szigligeti Edének géniuszí őserije, nem-

zeti érzése akkor szorította ki a külföldi selejtes termékeket, a rémdramákat, az erkölcs-telen bohózatokat, a sirató tragédiákat a mikor a nemzet még beszélni sem tudott. A mérnökjelölt leteszi Szatmáry József családi nevét, mert a kornak olyan a felfogása, hogy az író és a komédiás nem viselhet tisztes családi nevet. Szigligeti aztán olyan tiszteletet, annyi fényt szerzett írói nevének, hogy aztán nem ismerte senki a családi nevén: a Szigligeti név rogyogását csak most akarják megtépázni azok, akik a Pán sipját szivebben hallgatják, mint a Muzsák énekét.

Az ünnepontok Szigligeti megkopott nyelvét csufolják, szinte hahotáznak, hogy a szinpadról kiszorult a néplélek kitejező játéka, a népszimű: „A cigány.” „A csikós.”

Az ünnepontok elfelejtik, hogy az ideálok mily becsületesen szolgálta a lelki szükségletből és nem üzleti számításból lett író. Lelke egész hevével, meggyőződésének tisztaságával érezte azt a nemes missziót, melyet akkoriban különösen szolgálni kellett a szinpadnak. Feledte a szegénységét, nem panasolta a fáradságát, a munkára serkentő rugó nem az volt, hogy majd menyit lesz a haszon, hanem a hang, melyet megszólaltat, érzést fakasszon a lelkekben. Szigligeti Ede céljai szépek és nemesek voltak. A közszellem javítása lelkesíti minden írásában, hu-

TÁRCZA.

Tavaszi mese.

Írta: Kardos István.

I.

Egy pesti lakás ebédője. A falon néhány Szinyei Merse kép, divatos új bútorokat, izlésesen elrendezve. A csillárt lila selyem ernyő vonja körül, amely a fényt tompítja, de a szoba hangulatát kedvessé teszi. Egy körte ég, mert este van, téli este, hat óra felé.

Az asszony üde, fiatal, finoman metszett vonásokkal, selymes hanggal; a férfi, az asszony férje, orvos, gondosan ápolott borotvált arccal még egészen fiatal ember. Homloka magasra ivelt, melynek két határon gyakran felgyullad két égő tüzrózsa. Idegrovos, kettőtől csak háromig rendel, sokat cigarettázik, ajka olykor-olykor megvonaglik.

Nemrégén házasok:

A férj: (türelmetlenül.) Mondd tovább.

Az asszony: Nem mondom.

A férj: De igenis mondd. Ha elkezdted, most már folytatd.

Az asszony: De édesem, nem fontos.

A férj: Nektek sohasem fontos az ami

nekünk igen. Ti az ilyen mozzanat mellett elshantok, de mi megállunk egy pillanatra, ráillesztjük a szivhallgatót és meghallgatjuk.

Az asszony: (édesen.) De édesem! . . .

A férj: Semmi édesem. Ne enyelegjünk. Halljuk! (parancsolón) Hogy volt tovább?

Az asszony: (hallgat.)

A férj: Hogy volt tovább? Addig eljutottunk, hogy az a semmiházi elcsalt téged az erdőbe . . .

Az asszony (közbevág) . . . az erdő felé.

A férj: Szóval elcsalt az erdőbe. Az a bitang felhasználta a te fiatalágodat, a te tudatlanságodat és elcsavarta a fejedet. Mint a polgáristakét szokás. Tehát az erdőben . . .

Az asszony: Iésküszöm, nem történt semmi. Ne faggass! . . .

A férj (nyersen:) Nem igaz. Nem igaz. És százszor nem igaz. Miért mondd akkor, hogy ne faggassalak? Miért rettegsz? Mit remegsz akkor itt előttem? Nem fogok elválni tőled, ne félj. De tudni akarok most már mindent, ha egyszer elkezdted.

Az asszony: Én nem kezdtem el semmit. Te mondtad, hogy unalmas az este, meséljek valamit az életemből, a szivemről, a régi szivemről, valami napsütötte tavaszi mesét, amely kísért egy darabon, aztán elmaradt, nem ért be és eltűnt. Meséltem ne-

ked és most kinezol, nem hagysz nyugton lennem.

A férj: Ne térjünk le az utról. Mondd tovább. Az erdőben? . . .

Az asszony (hallgat)

A férj (durván) No . . . az erdőben? . . .

Az asszony: Jó! Hát elmondom.

A férj: Látod, ezt szeretem. Mondd!

Az asszony: Esküszöm, nem voltam hihas. Tavasz volt. Május. Virágnylás, illat, nóta, pillangó, napsugár, minden . . . minden. Engem hajtott valami vágy vagy álom, már nem is tudom mi. Hiszen istenem, tizenhat esztendő voltam, fiatal és ábrándos. Akkor találkoztam vele. Jött, mint egy álom és én akkor bolond fiatal fővel arra gondoltam, hogy ha ez most megcsókolna, akár itt az utcán is, szívesen meghalnék. Érdemes lett volna az élet . . . akkor így gondoltam.

A férj (idegesen:) Most is? . . .

Az asszony: Csak akkor. Mikor te e voltam szerelemmel. Tiltsd meg a rügynek, hogy ne fakadjon ki, mikor tavaszi láng perzseli.

A férj (m. f.) A természetrajzi dolgokat kérlek hagyd el. A tárgy a fő. Arról beszélj.

Az asszony: Nem hagyom el. Mert csak így tudod megérteni. Nem a magam gyönyörűségére tettem . . .

mora nem sért, az állati ösztönök megpiszkálását, a pornografia köntöskében, nem vitte soha szinpadra.

A feslett világ deszkáira az a hevület vitte, a mi Petőfit és Aranyat: elhagyta szüleit, nevét, a színészet, a magyar nyelv terjedése érdekében. Több, mint száz művel gazdagította szegényes sziumirodalmunkat, a „haza” puffogatása nélkül megszólaltatta a nemzeti érzést, új hangulatot vitt a szinpadra azzal, hogy az affektált érzéseket természetességgel váltotta fel. A szökött katona. — Liliomfi, — Csikós ma is műsoron van az idők pusztító pora Szigligeti nevét nem bírja befödni, csillogó ideálmusa ebben az önző, rideg világban tündöklően ragyog.

A temetésrendezők hiába berzenkednek, Szigligeti költészete a nemzeti irodalom ültetése idején harmat volt. Ettől a harmattól fakadt ki az irodalom tavaszának rügye, mely a hazafiság virágjában hozta gyümölcsseit. Nem kell szégyelni ezt a hazafiságot, valaha ez a fakadó rongy háromszínű nemzeti lobogó volt: a mellyel nagyok voltunk, nagy minden nemzet, mely lobogóját magásra tartja. Ezt minden nép tudja, csak mi magyarok nem. Szigligeti Ede tudta, munkáiban magyarul beszéltek, a kik érzésben, gondolatban magyarok voltak, testvérek a szeretetben, harcosok az eszmékben, ragaszkodók a szülőföld imádatában.

Ezt kicsinyelni, lemosolyogni és lesajnálani, a jók és igazak nem tudják, ezért érdemi meg Szigligeti egy ország megemlékezését.

● ● HIREK ● ●

Gyászrovat. Tótsóki Soóky Jenő járási szolgabíró s városunk tarsadalmának közkedvelt tagja folyó hó 16-án hosszas szenvedés után Budapesten elhunyt. Járásunk tisztviselői kedves kartársukat, a szécsényi kaszinó egyik igen tevékeny választmányi tagot veszített el ő benne. Váratlan halála meggye szerre kelt igaz és mély részvétet. — A

mélyen sujtott család az alábbi gyászjelentést adta ki.

Tótsóki Soóky Endre, valamint gyermekei: tótsóki ifj. Soóky Endre nejjével Forintos Ellával, tótsóki Soóky Margit férjével dobonyosi Jakobovics Bélával, — özv. Tchauffelen Adolfné — a maguk és az összes rokonok nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatják, hogy a felejtethetjen jó fiú, testvér, sógor és unoka tótsóki Soóky Jenő Nógrádvármegye szolgabírája Budapesten 1914 évi március 16-án éjjel 11 órakor életének 32-ik éveiben az Urán jobblétre szenderült. A megboldogult földi maradványait a Bpsten történt beszentelés után Ersekivadkertre szállítjuk és az ottani sírkertben 1914 évi március hó 19-én délután 3 órakor a rom. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint helyezük örök nyugalomra. Az enyésztlő szent miseaidőzartot az ersekivadkerti plebánia templomban 1914 évi március hó 20-án délelőtt 9 órakor mutatjuk be a Mindenhatóknak. Balassagyarmat, 1914. évi március 17. Szeretteinek áldása kísérvé örökké! És az örök világosság fényeskedjék neki!

Csaby János Nógrádmegyeri földbirtokos, megye bizottsági tag. folyó hó 16-án 60 éves korában váratlanul elhunyt. Temetése 18-án délelőtt 10 órakor volt.

Táncmulatság. A szécsényi izr. betegsegélyező egyesület fennállásának 25 éves jubileumát kiválóan sikerült cabaréval egybekötött zártkörű táncmulatsággal ünnepelte, a mely tekintettel a humanus intézményre rendkívül nagy érdeklődés mellett folyt le. Ez alkalommal a Hungária szálló nagyterme zöld fenyő lombokkal volt díszítve. — A Cabaré számai közül Klein Armand minden egyes száma a díszes közönség általános nagyetszése között folyt le. Ez alkalomból említésre méltó, hogy a Hungária szálló új bérlője nemcsak kifizető, magyar konyháról gondoskodott hanem kiváló minőségű italokról is. Tekintve azon körülményt, hogy a mulatság mindvégig a legjobb hangulatban tartott. — már késő reggel volt mikor a díszes közönség oszladozni kezdett egy elmúlt est kedves emlékével.

Felülfizettek: Herczog és Kohn (Losonc), Jaulusz Ferenczné (Bpest), Ruzsnyák Dávid (Bpest), Mezőgazd. Borszövetkezet (Bpest), Frank Aladár (Nógrádverőce), Schmidt és társa (Pozsony) 10—10 koronát. Leopold Miksa (Zsúny) 7 koronát. Dr. Gutfreund

Emil 6 koronát. Schichtancz Vilmos (Eger), Dr. Kalmár Ármán (Rétság), Somogyi (Busa), Dr. Scitovszky Béla 5—5 K. Gutfreund Bertalan (Lucfalva), Dr. Frank István (Rimóc), Glück Ödön (Hugyag), Prager Mihály (Jászapáti), 4—4 koronát. Felsenburg Tivadar Fia (Bgyarmat), Grosz Sándor (Kis-terenyé) Dr. Cziner Miksa (Rimaszombat), Kranitz Mór (Szolnok), Popovics János, Özv. Deutsch Sándorné, Schück Ferenc, Klein Gábor (Varsány), Schlesinger Sándor 3—3 K. Steiner Henrik (Garambók) 2 K 50 f. Klein Samu, Popper Lipót (Kőhánya), Steiner Bernát, Löwi Hermin, Gutfreund Pál (Megyer), Strausz Józsefné (Merisa) Révész József (Lackova), Weisz János, Schlesinger Ignác (Ludány), Barok József, Szijjártó Sándor, Herczog Izidor, Vecsei Márton, Lövinger Samu (Sipek) Dr. Kardos Sandor, Müller Simon, Pintér Sándor 2—2 K. Roth Adolf, Glaser Dezső, Haas Fülöp, Blumberger Dezső, Weinberger Géza, (Léva), Lövinger Lajos (Rimóc), Kirberger István, Vizéli Pál 1—1 K. A felülfizetésért ezuton mond hálás köszönetet a rendezőség.

Közgyűlés. A szécsényi általános járási ipartestület f. hó 15-én tartotta alakuló közgyűlést, melyen Vasok Ferenc egyhangulag elnökévé választott.

A rétek trágyázása is tavaszi munka, a midőn, a műtrágyák alkalmazását megelőzőleg- és pedig lehetőleg korán tavasszal keresztül-kasul fogasoltatjuk és fogu megterhelt fogással a rétet és azután szórjuk rá a műtrágyát a mely mindenestre káli, szuperfoszfát és chilisalétrom keverék legyen. Az utóbbi tapasztalatai szerint a rétre okvetlenül káli és chilisalétromot is kel alkalmazni a szuperfoszfáton kívül.

Neveljünk háziasszonyokat. A mai oktatásügy legnagyobb hibája az, hogy nem a gyakorlati életnek, hanem az iskolának, a vizsgáknak tanulnak a gyermekek. A pedagógusok és a közönség egyaránt sokszor támadta a középiskolákat és most a kultuszminiszter egy igen érdekes rendeletben legalább a leányiskolákra vonatkozólag igyekszik eleget tenni a gyakorlati élet követelményeinek. A 4000 1904. sz. kultuszminiszteri rendelet ugyanis új ujtásokat tartalmaz a polgári leányiskolákra vonatkozólag. — A rendelet első fejezete megvilágítja az egész utasítás célját. E pont ugyanis így szól „A

A férj: (közbevág) Hanem talán az enyémre?

Az asszony: Ne gúnyolódj, mert akkor abban hagyom az egészet, pedig látom, téged szörnyeny érdekel, mert valami botrányt vársz.

A férj: Nem várok, de mindent tudni akarok.

Az asszony: Úgy jött felém, mint a kísértés. Nesztelen léptekkel. Nevelő volt nálunk. A fiók mellett. Nagy otromba gyerek. Szegényes, rojtozott nadrágú. Az asztalánál ő ült az utolsó helyen. Mindenki megvetette, csak én becsültem a szegénységét.

A férj: Szeretted?

Az asszony: Nem.

A férj (durván): Most is hazudsz.

Az asszony (idegesen felugrik): Hát jól van szerettem. Nagyon szerettem. S mikor jött a tavasz és sütni kezdett a nap, egy lázas estén beleveteltem tesletem karjába és azt mondtam neki, hogy az övé vagyok és vigyen ahová akar, és szorítsa ajkamra a forró száját és csókoljon vadul, amíg csak belém nem fojtja szorításával az én fiatal, tizenhatesztendős lelkemet.

A férj: (felordít): Nem igaz!

Az asszony (izgatottan): De ez már igaz. Így történt. S akkor ő karjába vett és elvitt magával. Holdszűtéses este volt. A hold ár-

nyéka megrzgett a rét fűszálain. Tavasz volt, forró, illatostavasz. Tovább nem tudom. Mintha álmodtam volna. Egyszerre szél kezdett fújni. Rálehelt az arcomra, a nevelő vékony karjaival átövezte testemet és azt akarta, hogy öljek az ölébe, ő majd rámtamad csókjaival és csak a reggel választ el.

A férj: Szóval reggelig ott akart maradni a tanár úr?

Az asszony: Igen reggelig. Amikor jó a hajnalhelet és az éjszaka elszáll, addig akart.

A férj: Persze te maradtál?

Az asszony: (Büszkén.) Nem. Mert, mondom, a szél az ő okos, józan szavait a fülembé sügta, fejemet ráhajtottam a keblére és azt mondtam neki, hogy . . .

A férj (türelmetlenül): Hogy?

Az asszony: . . . hogy . . . hogy . . . menjen szépen haza és fektesse le a fiúkat.

A férj: S hazament? . . .

Az asszony: Nem.

A férj: Nem? . . . Hanem? . . .

Az asszony: Hanem átszorította a nyakamat és azt mondta, vérben forgó szemekkel, hangosan lihegve, hogy vele nem lehet tréfálni. És vékony, eres kezeivel úgy szorított, hogy alig lélegeztem.

A férj: A gazember.

Az asszony: Nem volt gazember, csak

férj. Mindnyájan ilyenek vagytok. Mi isszuk meg a tavasz italát és ti rúgtok be tőle. Megrészedtek, mint a sarki kocsis.

A férj: No beszélj tovább.

Az asszony: Tovább nincs.

A férj: De kell lenni. Ő szorított és te mit csináltál?

Az asszony: Minden erőmet a karomba gyűjtöttem és fellöktem. Lebukott szegény, fejét belevágta egy fatörzsbe és vérezni kezdett.

A férj (türelmetlenül): . . . és? . . .

Az asszony (idegesen): És? És? Még mindig botrányt vársz.

A férj: Nem várok, de tudnom kell mindent.

Az asszony! Hát istenem, mi történt volna még? Egy vihar döntött fatörzs, ráborulva egy fiú, akinek vérzik homloka. Mi történjen még. Mit vársz?

A férj: Megmondtam már, hogy nem várok semmit. De hallani akarom, hogy hallani akarom, hogy odamentél ahhoz a vérező fejű semmiházihoz és megcsókolta a homlokát? . . .

Az asszony: Igen. Éppen így volt. Odamentem ahhoz a vérező fejű semmiházihoz és . . . és . . .

A férj (közbevág): és? . . .

Az asszony mintha remegne hangja: . . .

polgári leányiskola ideálja a művelt magyar polgári háziasszony". A tanterv szerint a gépies magolást mindenképen háttérbe kell szorítani és az öntevékenységet kell fejleszteni. Ezért kívánja az osztályozásra való felletést is a legszűkebb korlátok közé szorítani, mert a gépies tanulásra való csábítás legveszedelmesebb eszköze. Mindenesetre érekes ez a reformtörekvés és reméljük, hogy meg is lesz az eredménye, mert tudakos, művelt és felületes asszonyaink vannak, de házi asszonyunk annál kevesebb.

86—1914 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti k. és v. kir. törvényszéknek 1913. évi 198470 számú végzése következtében Dr. Herczeg József bpesti ügyvéd által képviselt Kőrjegyzők orsz. bankja javára 1000 K. s jár erejéig 1913. évi dec. hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1150 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. butorok és 1 hintó nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1913-ik évi V 629/2 számú végzése folytán 1000 K. tőkekövetelés, ennek 1913. évi aug. hó 27. napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmadszázalékos váltódíj és eddig összesen 89 kor. 12 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 kor. 80 fill. árverés kitűzésidij erejéig Rimócon leendő megtartására 1914. évi április hó 4-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok

kat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1914. évi március 17-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

11—1914. végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1912. évi 9715 számú végzése következtében Dr. Káldor Jenő szécsényi ügyvéd által képviselt Kóhn Lipót starjánai lakos javára 190 kor. s jár erejéig 1912. évi nov. hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1000 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: 2 ökör és 1 borju nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1912. évi V. 437/1 számú végzése folytán 190 kor. tőkekövetelés, ennek 1912. évi oct. hó 1. napjától járó 6 százalékos kamatai, egyharmadszázalékos váltódíj és eddig összesen 84 kor. 98 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 kor. 40 fill. árverés kitűzésidij erejéig Pusztatércsen leendő megtartására 1914. évi március hó 23-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1914. évi március 7-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

159—1914 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a bpesti IV. ker. kir. bíróságnak 1913. évi P. II. 43548-5 sz. végzése következtében Dr. Káldor Jenő szécsényi ügyvéd által képviselt Steiner Ignác bécsi cég javára 2605 K. 45 fill. s jár erejéig 1914. évi febr. hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 750 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1914. évi V 83/1 sz. végzése folytán 2605 kor. 45 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi jul. hó 31. napjától járó 5 százalékos kamatai egyharmadszázalékos váltódíj és eddig összesen 277 kor. 80 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 korona 80 fill. árverés kit. dij erejéig Szécsényben leendő megtartására 1914. évi március hó 27-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1914. március hó 7-én.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Házi ebéd-

kosztosokat elfogad 3—4 tálat ételből 1.20 személyenként

Özv. Pokorny Istvánné,
Szécsény, Király-utca 176. sz.

és azt mondtam neki, nézze Horváth Béla nevelő úr, nekem vőlegényem van, akit szeretek, nagyon szeretek és engem megcsapott a tavasz, a május, a virágillat. Nem akartam magát megbántani, de én nem tehetek róla, valami különös erő magához kergetett.

A férj: Mit felelt?

Az asszony: Semmit. Nagy lassan fölemelkedett, letörülte a vért homlokáról és elment. Szónélkül. Mikor utána néztem már messze járt, csak vékony alakjának vonala sötételt a fák közt.

A férj: Te hazamentél?

Az asszony: Igen és nem tudtam aludni, Egész éjjel te jártál eszemben. Hogy . . . hogy . . .

A férj (közbevágtatva): hogy megcsaltál.

Az asszony: Nem. Hanem, hogy szeretlek. Egész éjjel rád gondoltam.

A férj: Mi lett azzal a gazemberrel?

Az asszony: Nem tudom. Elment. Akkor bement az erdőbe s nem jött ki. Vártuk mindennap. Hátha vissza jő. A ruhájáért. De nem jött. Elűzte tőlünk a tavaszi lehelet.

A férj: Szegény.

Az asszony: Nem szegény, csak számár. Ha ő akkor erősebben szorítja a karomat, és azt mondja, hogy rámdönti az erdő fáit könnyelműségemért, meghúnyáskodtam volna előtte és . . . semmi . . . régi álmom.

Elfeledtem. Kár volt szöbáhoznom.

A férj: (Fölemelkedik s kabátját veszi.) Én megyek a kaszinóba.

Az asszony (kedvesen): Maradj itthon. Összehajunk. Csókolódzunk, mint a galambok, Maradj itthon, csak most, maradj az egyszer.

A férj (hidegen): Én megyek a kaszinóba. (Elmegy. Az asszony utána néz, aztán — leül s nézi hosszán, meredt szemekkel a csillár villogását.)

(Folyt. köv.)

Az utolsó szó.

Közlő: Niedermann Sándor.

Reggel négy óraker távozik, egy órával korábban kelek, hogy rendbe hozzak mindent, aludni nem fogok, hogy tehetném! Látom-e viszont? Itt a földön, — vagy talán az égben? Ily gondolatai voltak az özvegynek, kinek egyetlen gyermeke búcsúzott. Holnap vándorútra kél az ácslegény. Az özvegy sokat küzdött s fáradt, hogy gyermekét isteni félelemben felnevelhesse mert azt gondolta, hogy támassza lesz aggkorában.

Az álmom kerülte szeméit s gondolatai a messzeségben kalandoztak, mert tudta, hogy a világ mily romlott, s ajkai Istenhez fohászkodnak: „Mentsd meg őt a gonosztól.”

Óh — az anyai szeretet, mely az álmot

a szemhéjról elűzi! S a gondtalan ifjuság, a mely jövő szerencséjének álmát szövi.

A Nap még az első sugarát sem lövelte a földre, az anya s a fiú már a kapu előtt állott a hol az ifjú mint kis gyermek játszadozott nevetet és sirt.

A búcsúzás órája elkövetkezel. Oh mily csendes ilyenkor a világ. A harmat még a virágokon szendereg, itt-ott megszólal egy madárka dicserve a Teremtő nagyságát s a nap is elő bukkan a szemhatáron. Az anya nem tud elbúcsúzni — szó a szót követi — végre az utolsó figyelmeztető szó hangzik el a szerető anya ajkán: „Fiam! inkább vesztésd el az egész világot mint lelkednek kárát vallanád.”

Az anya elengedi gyermeke kezét s gyors léptekkel hazafelé igyekszik szobájában térdre borulva gyermekéért imádkozik. — S ő sietve távozik. S ott hol az út elágazik, megáll, s néma pillantással tekint arra felé hol ifjú éveit élte. Bokréta kalapjával még egyszer búcsút int, — aztán tovább-tovább vándorol, hisz az egész világ az övé; jó kedvében dalra gyűjt: „Oh mily szép vagy, te nagy világ.”

Ez alatt a nap is feljön az égen s aranyos sugarait a vándorra szórja. Ily szép a búcsú! De milyen lesz a vissza térésed ifju?

(Folyt. köv.)

HA eladó vagy bérbeadó ingatlana van, valamit venni vagy eladni akar, hirdessen e hirlapban eredményt ér.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ÚRI-SZABÓSÁGA. ÚRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE
ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.

 Szécsény, Nógrádmegye.

Dús választéku raktárt tart: ércz- és fakoporsókból, gyászkoszorúkból és az összes temetkezési cikkekből.

ULIP ISTVÁN

elővirág-terme

LOSONCZ, Rakóczi-utca 18 sz.

— TELEFON-SZÁM: 123. —

Izléses munkáért többszörösen első díjjal kitüntetve.

Legjobb elővirág bevásárlási forrás!

Műkoszorúk és szalagok mindig raktáron tartatnak.

Megrendeléseket elfogad: Glattstein Adolf, — Szécsényben.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv, írószerszám- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap“ kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRÁDMEGYE) RAKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó árakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Állandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- és különböző hivatali nyomatványokból.